خبر و مصاحبه

حمله تند لینکر به مالک منچستریونایتد

سر جیم رتکلیف، مالک منچستریونایتد، به‌دلیل اظهارات بحث‌برانگیزش درباره «استعمار بریتانیا توسط مهاجران» با موج گسترده‌ای از انتقادات مواجه شد. پس از واکنش تند نخست‌وزیر و شهردار منچستر، حالا گری لینکر، ستاره سابق فوتبال انگلیس، نیز به صف منتقدان پیوسته و او را به «منافقی» توصیف کرده است که خودش به‌عنوان یک مهاجر اقتصادی برای فرار از مالیات در موناکو زندگی می‌کند. لینکر در پادکست خود تأکید کرد که مهاجران سهم عظیمی در اقتصاد بریتانیا دارند و از هواداران یونایتد که از شنیدن این حرف‌ها ناامید شده‌اند، حمایت کرد. در همین حال، فدراسیون فوتبال انگلیس در حال بررسی این موضوع است که آیا اظهارات رتکلیف مصداق «تخریب وجهه فوتبال» محسوب می‌شود یا خیر. باشگاه منچستریونایتد نیز در واکنش به این جنجال، با صدور بیانیه‌ای بر تعهد خود به اصول برابری همه انسان‌ها تأکید کرد.

اینیستا و یک مقصد عجیب

حضور آندرس اینیستا، اسطوره فوتبال اسپانیا، در رباط پایتخت مراکش، گمانه‌زنی‌های گسترده‌ای را درباره آینده حرفه‌ای او برانگیخته است. منابع نزدیک به فدراسیون فوتبال مراکش از برقراری ارتباط میان اینیستا و مسئولان این کشور خبر می‌دهند، اما هنوز جزئیات دقیقی از ماهیت این مذاکرات منتشر نشده است. رسانه‌ها دو سناریوی اصلی را مطرح می‌کنند؛ اول، پیوستن اینیستا به کادرفنی تیم‌های ملی مراکش و دوم، انتخاب او به عنوان سفیر تبلیغاتی پرونده مشترک مراکش، اسپانیا و پرتغال برای میزبانی جام جهانی ۲۰۳۰. سناریوی دوم محتمل‌تر به نظر می‌رسد، بویژه با توجه به تمایل قبلی اینیستا برای ایفای نقش در برگزاری یک جام جهانی تاریخی در مراکش.

حمایت مجدد سرمربی از رونالدو

روبرتو مارتینز، سرمربی تیم ملی پرتغال، با قاطعیت از کریستیانو رونالدو در برابر انتقادها دفاع کرد و گفت که این فوق‌ستاره ۴۰ ساله خودش تشخیص خواهد داد که چه زمانی وقت خداحافظی فرا رسیده است. مارتینز در گفت‌وگو با بی‌بی‌سی با اشاره به آمار خیره‌کننده ۱۷گل در ۱۸بازی رونالدو در لیگ عربستان و مجموع بیش از ۹۶۰گل در دوران حرفه‌ای، تأکید کرد که افت فیزیکی در کار نیست و آمارها نشان از توانایی بالای او برای ادامه کار دارد. سرمربی پرتغال مدیریت این بازیکن را «بسیار آسان» توصیف کرد و دلیل آن را استانداردهای بالا، تعهد و انتظاراتش از خود دانست. مارتینز در پاسخ به منتقدانی که خواستار کنار گذاشتن رونالدو هستند، آمار ۲۵گل او در ۳۰بازی ملی اخیر را یادآور شد و گفت که انتخاب‌هایش براساس عملکرد کنونی است، نه افتخارات گذشته.

پوچتینو برای رئال مادرید شرط گذاشت!

شبکه «دفنسا سنترال» فاش کرد که ماثوریسیو پوچتینو، سرمربی فعلی تیم ملی امریکا، گزینه نخست هدایت رئال مادرید در فصل آینده است. این انتقال در صورتی قطعی می‌شود که آلوارو آربلوا نتواند قهرمانی در لالیگا یا لیگ قهرمانان اروپا را برای کهکشانی‌ها به ارمغان بیاورد. پوچتینو که پیش از این نیز گزینه تاتنهام بود، فعلاً در حال رصد اوضاع است و ترجیح می‌دهد پیش از تصمیم‌گیری نهایی، سرنوشت رئال مادرید در این فصل را ببیند. این مربی آرژانتینی برای پذیرش مسئولیت، شرط جالبی گذاشته و خواستار حداقل سه خرید جدید از جمله یک مدافع میانی و یک هافبک شده است. به‌نظر می‌رسد این خواسته پوچتینو با برنامه تابستانی رئال مادرید برای تقویت تیم همخوانی داشته باشد.

موسیالا تا ۲۰۳۰ در بایرن ماندگار شد

باشگاه بایرن مونیخ به‌صورت رسمی از تمدید قرارداد جمال موسیالا، ستاره جوان و ملی‌پوش آلمانی تا تابستان ۲۰۳۰ خبر داد. این هافبک ۲۲ ساله که نیم‌فصل اول را به‌دلیل مصدومیت شدید از ناحیه پا از دست داده بود، از سال ۲۰۲۶ به ترکیب تیم بازگشته و در ۶ بازی اخیر خود یک گل و دو پاس گل ثبت کرده است. تمدید قرارداد موسیالا یک روز پس از قطعی شدن ماندن دایو اوپامکانو انجام شد و باشگاه بایرن با این دو اقدام، دو مهره کلیدی خود را برای آینده حفظ کرد.

آلگری: باید از مودریچ درس گرفت

ماسیمیلیانو آلگری، سرمربی میلان، پس از پیروزی ۲-یک برابر پیزا در سری‌آ، از لوکا مودریچ، هافبک کروات تیمش به خاطر شخصیت و تأثیرگذاری‌اش تمجید کرد. آلگری در حالی که به کسب سه امتیاز ارزشمند اذعان داشت، از بازیکنان تیمش خواست تا عملکردشان را بهبود بخشند و نسبت به کاهش تمرکز ذهنی بازیکنان در برخی دقایق بازی هشدار داد. او درباره گل برتری مودریچ گفت: «او علاوه بر تکنیک عالی، بشدت خواهان این پیروزی بود. باید از شخصیت و تواضع شگفت‌انگیز او بیاموزیم.» سرمربی میلان با اشاره به از دست رفتن پنالتی تیمش، این اتفاق را بخشی از فوتبال دانست و به داشتن سه مهاجم باکیفیت و گزینه‌های هجومی متعدد اشاره کرد. او در پایان با ابراز رضایت از رسیدن به ۵۳ امتیاز، هدف تیم را کسب پیروزی در بازی بعدی برای دستیابی به اهداف فصل عنوان کرد.

اشباع پاریسی‌ها و تناقض انریکه و دمبله

تضاد غرور و تعصب

گزارش یک

ایلیا بهزاد اول
خبرنگار

مدت زیادی از زمانی که پاری‌سن‌ژرمن در فوتبال فرانسه یک تیم شکست‌ناپذیر و دست نیافتنی به نظر می‌رسید نگذشته اما حالا باید گفت که آنها به شکل کاملاً جدی از فرم ایده‌آل فصل گذشته خود فاصله گرفته‌اند و پس از فتح سه‌گانه، با چالش اصلی تیم‌هایی مواجه شده‌اند که یک فصل بی‌نقص و کاملاً موفق را پشت سر می‌گذارند: بی‌انگیزگی و اشباع. پاریسی‌ها که تا اینجای فصل ۲ باخت و سه تساوی را تجربه کرده بودند، در اولین بازی هفته بیست و دوم لیگ مقابل تیم آماده و جاه‌طلب رن در روز درخشش ستاره اردنی خط حمله این تیم یعنی موسی تماری تسلیم شدند تا رقابت صدرنشینی، داغ‌تر از فصول گذشته باشد. این نتیجه فرصت را در اختیار لانس و لیون قرار داده که به تهدیدی جدی برای پاری‌سن‌ژرمن در صدر جدول لیگ تبدیل شوند و این فصل نه تنها لیگ قهرمانان اروپا، که کسب قهرمانی در فرانسه هم برای پاریسی‌ها تضمین شده نیست؛ به این شرایط باید حذف زودهنگام از جام حذفی با شکست مقابل رقیب همشهری را هم اضافه کرد تا متوجه شویم اوضاع درون باشگاه پاریس، آشفته‌تر از آن چیزی است که در ابتدای این فصل تصور می‌کردیم.

پس از شکست خارج از خانه برابر رن در روز فرصت‌سوزی بسیاری از ستارگان مطرح از جمله خود دمبله، برنده توپ طلای سال ۲۰۲۵ که با عصبانیتی شدید در مصاحبه پس از بازی حضور پیدا کرده بود انتقادات تندی را علیه هم‌تیمی‌های خود مطرح کرد: «فصل گذشته، تمام اولویت ما باشگاه، لوگوی تیم و پاری سن ژرمن بود، حتی جلوتر از خودمان. باید دوباره همان ذهنیت را پیدا کنیم، مخصوصاً در چنین مسابقه‌هایی. شروع ضعیفی در این بازی داشتیم. باید اشتیاق بیشتری از خودمان نشان دهیم و فراتر از همه‌چیز باید برای پاری‌سن‌ژرمن بازی کنیم تا بتوانیم در مسابقات خودمان پیروز شویم. اگر همه در زمین برای خودشان بازی کنند، به جایی نخواهیم رسید و نمی‌توانیم جام‌هایی که دنبال آنها هستیم را ببریم.»

صحبت‌های دمبله بار دیگر ثابت کرد که باشگاه‌های مطرح فوتبال جهان چطور پس از یک فصل موفق، با بحران بی‌انگیزگی و اشباع شدن از لحاظ روانی روبه‌رو می‌شوند و یک آژیر خطر جدی برای پاریسی‌ها بود. با این حال لوییز انریکه از این صحبت‌ها استقبال نکرد و پاسخ سرمربی به صحبت‌های ستاره اصلی تیمش، آتش آشوب در اردوی پاریسی‌ها را تندتر و تندتر کرد:

> صحبت‌های دمبله بار دیگر ثابت کرد که باشگاه‌های مطرح فوتبال جهان چطور پس از یک فصل موفق، با بحران بی‌انگیزگی و اشباع شدن از لحاظ روانی روبه‌رو می‌شوند و یک آژیر خطر جدی برای پاریسی‌ها بود

«اجازه نمی‌دهم هیچ بازیکنی خودش را بالاتر از باشگاه بداند. نه من، نه مدیر ورزشی، نه رئیس باشگاه و نه هیچ‌کس دیگر. نبینم کسی خودش را بالاتر از تیم ببیند. این حرف‌هایش هیچ ارزشی ندارد. اینها نتیجه عصبانیت بعد از یک مسابقه است و فکر می‌کنم کاملاً واضح است. اظهارات بازیکنان بعد از بازی هیچ ارزشی ندارد. مطلقاً هیچ ارزشی. حتی در بعضی مواقع، صحبت‌های مربیان هم ارزشی ندارد، چه برسد به بازیکنان. من به هیچ سؤالی درباره صحبت‌های هیچ بازیکنی پاسخ نخواهم داد. هرگز اجازه نمی‌دهم هیچ بازیکنی خودش را بالاتر از باشگاه قرار دهد. این را کاملاً روشن می‌گویم. من مسئول تیم هستم.»

برداشت‌های تندی از صحبت‌های انریکه در رسانه‌های فرانسوی صورت گرفت اما منظور کلی او این بود که وقتی بازیکنان پس از فشار یک شکست سخت در کنار زمین مصاحبه می‌کنند، نمی‌توان به حرف‌های آنها استناد کرد و این صحبت‌ها در عمل ارزشی ندارند؛ هرچند که همین پاسخ به دمبله هم برای ورود پاری‌سن‌ژرمن به حاشیه کافی بود. تیمی که در این هفته باید در لیگ قهرمانان اروپا به مصاف موناکو برود و شاید این روند، مقدمه‌ای برای حذف زودهنگام مدافع عنوان قهرمانی در مرحله پلی‌آف باشد؛ مگر آنکه طلایه‌داران فوتبال اروپا بتوانند شرایط را تغییر دهند.

المپیک زیر سایه سیاست

پاسخ ستاره‌ها به حمله ترامپ

سوژه

بازی‌های زمستانی ۲۰۲۶ در لیوینیوی ایتالیا در حالی دنبال می‌شود که فضای رقابت‌ها بیش از همیشه رنگ و بوی سیاسی گرفته است. ماجرا از آنجا آغاز شد که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا، در واکنش به اظهارات هانتر هس، اسکی‌باز آزادکار تیم امریکا، او را یک «بازنده واقعی» خواند. اظهاراتی که موجی از واکنش‌ها را در دهکده المپیک به همراه داشت.

هس در یک نشست خبری گفته بود نمایندگی امریکا در شرایط سیاسی و اجتماعی پرتنش کنونی برایش «احساسات دوگانه» ایجاد می‌کند و تأکید کرده بود پوشیدن پرچم به معنای تأیید همه سیاست‌های جاری نیست. او در عین حال ابراز افتخار کرده بود که نماینده خانواده، دوستان و ارزش‌هایی است که آنها را بخش مثبت ایالات متحده می‌داند. ترامپ در شبکه اجتماعی خود با لحنی تند پاسخ داد و مدعی شد اگر هس چنین احساسی دارد، نباید عضو تیم می‌شد.

این اظهارات واکنش دو ستاره بزرگ بازی‌ها را در پی داشت: کلویی کیم، اسنوبورد‌باز پرافتخار امریکا، و آیلین گو، اسکی‌باز آزادکار که با وجود تولد در سان‌فرانسیسکو، از سال ۲۰۱۹ برای چین رقابت می‌کند. گو که به‌تازگی مدال نقره اسلوپ‌استایل را کسب کرده، تأکید کرد کشاندن چنین بحث‌هایی به صدر اخبار، با «روح المپیک» در تضاد است. او گفت ورزش باید مردم را گرد هم بیاورد و زبان مشترک بدن و رقابت سالم، فراتر از مرزهای سیاسی است. گو که پیش‌تر نیز به دلیل تغییر تابعیت ورزشی‌اش در معرض انتقاد قرار گرفته بود، افزود از قرار گرفتن ورزشکاران در میانه کشمکش‌های سیاسی متأسف است.

کلویی کیم نیز ضمن ابراز افتخار از نمایندگی امریکا، بر حق ورزشکاران برای بیان دیدگاه‌هایشان تأکید کرد و گفت: «باید با عشق و همدلی پیش برویم.» او که در پی سومین طلای متوالی در هاف‌پایپ است، با اشاره به پیشینه مهاجرتی خانواده‌اش از کره جنوبی، این بحث را برای خود «نزدیک به خانه» توصیف کرد.

دیگر اعضای تیم اسنوبورد امریکا نیز بر غرور ملی همراه با پذیرش تنوع دیدگاه‌ها تأکید کردند و المپیک را نماد همزیستی فرهنگ‌ها و رقابت دوستانه دانستند. در مجموع، جدال لفظی اخیر نشان داد که حتی بزرگ‌ترین صحنه ورزشی جهان نیز از تنش‌های سیاسی داخلی امریکا بی‌تأثیر نمانده؛ اما صدای غالب در میان ورزشکاران، دعوت به اتحاد، احترام متقابل و بازگشت به ارزش‌های اصیل ورزش است.

تاتنهام جایی برای اشتباه ندارد

تودور، ناخدای کشتی در حال غرق شدن

چهره

فرض کنید که تاتنهام پس از انتصاب ایگور تودور به‌عنوان سرمربی موقت نتایج نسبتاً خوبی کسب کند؛ اگر همه‌چیز طبق برنامه پیش برود، حضور ایگور تودور روی نیمکت تاتنهام هاتسپر می‌تواند فقط به یک پاورقی کوتاه در تاریخ باشگاه تبدیل شود؛ مردی که آمد، کشتی طوفان‌زده را موقتاً تعمیر کرد، چند برد حیاتی گرفت و تیم را در لیگ برتر نگه داشت. در چنین سناریویی، او بعد از بازی خانگی برابر اورتون با مدیرعامل وینای ونکاتشام و مدیرفنی یوهان لانگه دست می‌دهد، با هواداران خداحافظی می‌کند و تاتنهام هم با خیال راحت سراغ بازار مربیان تابستانی می‌رود؛ یک شروع دوباره دیگر، شبیه تابستان‌های گذشته. اما اگر همه‌چیز خراب شود چه؟ تودور عملاً روی عرشه کشتی در حال غرق شدن قدم گذاشته است. تاتنهام از ۱۷بازی اخیر لیگ فقط دو برد دارد، تنها پنج امتیاز با منطقه سقوط فاصله دارد و ۱۲بازی بیشتر تا پایان فصل باقی نمانده است. بحران مصدومیت‌ها هم دست از سر تیم برنداشته و حالا باید در دربی خانگی مقابل آرسنال به میدان برود. باوجود اینکه وستهم و ناتینگهام فارست پایین‌تر از اسپرز هستند، خطر سقوط کاملاً واقعی است؛ کابوسی که زمانی غیرقابل تصور بود، حالا به یک تهدید جدی تبدیل شده است.

به همین دلیل، این انتخاب شاید مهم‌ترین تصمیم مدیریتی باشگاه در سال‌های اخیر باشد. پس از کنار رفتن دنیل لوی، نگاه‌ها به مدیریت جدید دوخته شده تا نشان دهند می‌توانند سکان را در طوفان نگه دارند. عملکرد ضعیف تیم زیر نظر توماس فرانک و نتایج ناامیدکننده باعث شد، صبر مدیران لبریز شود. آنها می‌خواستند واکنشی هیجانی نشان ندهند، اما زمان دیگر اجازه نمی‌داد. هواداران تصمیم قاطع و نشانه‌ای از رهبری جدی می‌خواستند. مشکل اینجاست که در میانه فصل گزینه‌های مناسب بیکار کم هستند. مربی‌ای مثل مایکل کریک که می‌توانست انتخاب ایده‌آلی باشد، یک ماه قبل هدایت منچستریونایتد را پذیرفته بود. حذف زودهنگام از جام حذفی و فاصله تا دیدار بعدی برابر نیوکاسل یونایتد کمی زمان خرید، اما بازار همچنان محدود بود.

در فهرست گزینه‌ها نام‌هایی مثل رابی کین دیده می‌شد. تماس‌هایی هم با دین ترزیچ و مارکو روزه گرفته شد، اما یکی تمایلی به پذیرش کار نیم‌فصل نداشت و دیگری هنوز با لایپزیش قرارداد داشت. در نهایت، قرعه به نام تودور افتاد؛ مربی‌ای که بعد از اخراج از یوونتوس بیکار بود و سابقه احیای کوتاه‌مدت تیم‌های بحران‌زده را در کارنامه دارد.

این نام برای تاتنهام غریبه نیست. فابیو پاراتیچی پیش‌تر پیشنهاد جذب او را داده بود؛ مدیری که حالا در فیورنتینا فعالیت می‌کند. با این حال، استخدام یک مربی خارجی موقت که تجربه فوتبال انگلیس را ندارد، برای باشگاهی که معمولاً سراغ گزینه‌های داخلی مثل رایان میسن، کریس هیوتون، کلایو آلن یا دیوید پلت می‌رفت، یک ریسک بزرگ و جهشی در تاریکی است. حالا همه‌چیز به همین چند هفته بستگی دارد. یا تودور به قهرمان نجات تبدیل می‌شود و بی‌سروصدا می‌رود، یا نامش برای همیشه با یکی از تلخ‌ترین سقوط‌های تاریخ باشگاه گره می‌خورد. برای اسپرز، دیگر جایی برای اشتباه وجود ندارد؛ این چند بازی می‌تواند آینده یک باشگاه را تعیین کند.

تحلیل سقوط آزاد جان دوران

خودکشی یک استعداد

گزارش

جوان ۲۲ساله کلمبیایی که تا همین یک سال پیش نامش با غول‌های اروپا گره خورده بود، حالا در ششمین مقصد دوران حرفه‌ای‌اش و سومین تیم در ۱۲ماه اخیر، تصمیمی جنجالی گرفته و به زنیت سن‌پترزبورگ در روسیه پیوسته است؛ انتقالی که او را از مسیر ستاره شدن به بیراهه‌ای عجیب کشانده است.

دوران فصل گذشته را با درخشش خیره‌کننده در استون‌ویلا آغاز کرد. او که به‌عنوان «ابرقهرمان تعویضی» در لیگ برتر و لیگ قهرمانان اروپا معروف شده بود، با گل‌های تماشایی‌اش از جمله ضربه ایستگاهی فوق‌العاده‌ای که به اورتون زد و گل پیروزی‌بخش مقابل بایرن‌مونیخ در ویلاپارک، نام خود را در تاریخ این باشگاه جاودانه کرد. با این حال، این موفقیت‌ها به بهای نیمکت‌نشینی پشت‌سر اِلی واتکینز، ستاره انگلیسی تیم، تمام شد و نارضایتی را در وجود او شعله‌ور کرد.

خشن مثل زلاتان

رابطه پرتنش با اونای امری، سرمربی ویلا، به نقطه جوش رسید. دوران که به زلاتان ابراهیموویچ تندمزاج علاقه دارد، در جریان یک مسابقه پس از تعویض، کنترل خود را از دست داد و با لگد به صندلی‌ها کوبید. او صراحتاً اعتراف کرد رابطه‌اش با امری فرازونشیب‌های عاطفی دارد و گاهی جرقه‌ای بین آنها زده می‌شود! این تنش‌ها با محرومیت سه جلسه‌ای به‌دلیل خطای خشن روی فابیان شار از نیوکاسل در دسامبر ۲۰۲۴ به اوج رسید.

در ژانویه ۲۰۲۵، باوجود شایعات پیوستن به رئال مادرید، بارسلونا و چلسی، دوران راهی متفاوت را انتخاب کرد و با قراردادی هنگفت به النصر عربستان پیوست تا در کنار کریستیانو رونالدو بازی کند. اما این انتقال سرآغاز سقوط آزاد او شد. مشکلات شخصی برای تطبیق او با قوانین سختگیرانه عربستان و زندگی دور از خانواده، حاشیه‌ساز شد. اگرچه باشگاه شایعات را تکذیب کرد، افت محسوس عملکرد دورانی و ناکامی النصر در رقابت‌ها، او را به سوژه‌ای برای انتقاد رسانه تبدیل کرد.

متهم به کمکاری

تنها پنج ماه بعد، او راهی فنرباغچه زیر نظر ژوزه مورینیو شد. اما این ماجرا نیز با اتهامات دیر رسیدن به تمرینات و مصدومیتی مشکوک همراه بود که شایعه عدم تمایلش به بازی را قوت بخشید. دوران در ۲۱بازی تنها پنج گل زد و در نهایت، فوریه امسال به‌طور ناگهانی قراردادش را فسخ کرد تا به زنیت سن‌پترزبورگ بپیوندد.

این انتقال را باید عجیب‌ترین تصمیم دوران حرفه‌ای او دانست. زنیت شاید مدعی قهرمانی در روسیه باشد، اما باشگاه‌های روسیه به‌دلیل جنگ اوکراین از رقابت‌های اروپایی محروم هستند و عملاً فوتبال این کشور در حاشیه قرار دارد. دوران که برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ با کلمبیا به میدان نیاز دارد، اکنون در لیگی بازی می‌کند که به‌ندرت در اروپا پخش می‌شود. قرارداد قرضی او با بند خرید اختیاری ۳۵میلیون یورو نشان می‌دهد که این آخرین ایستگاه نیست، اما تردیدها درباره آینده این استعداد کلمبیایی بیش از پیش شده است. او از آرزوی رفتن به رئال مادرید به نقطه‌ای رسیده که حالا باید نگران فراموشی در هوای مه‌آلود سن‌پترزبورگ باشد.

> قرارداد قرضی او به زنیت با بند خرید اختیاری ۳۵میلیون یورو نشان می‌دهد که این آخرین ایستگاه نیست، اما تردیدها درباره آینده این استعداد کلمبیایی بیش از پیش شده است